

Otroci lesa a černého mrazu

Umbrtka

Bahno cesty chladem kornatí
Tam, v lese starším nežli čas
Kráčel mnohý poutník lesem tím
I bahno jeho mysli sežral mráz

V jeho hlavě usídlil se led
Led, který nikdy neroztál
Led, dávnou záští zbarvený
Led, který vyšel z tepen skal

Vprostřed lesa leží skrytá pláň
Správný směr cítí každý z nich
Pílí jak vlk stíhající laň
Každý z mužů lesem lapených

Na té pláni na ně čekají
Ti, k nimž se budou počítat
Ti, kteří neodejdou
Ti, kteří tvoří tento řád

Otroci lesa a černého mrazu
Dělníci ledu
Dělníci ledu

Každý den tam svorně pracují
Tak, jak jim káže zimní moc
Jejich zpěv pak také svorně zní
Když les svírá šeroskvoucí noc

Pod rukama mocná roste věž
Věž, s níž se šíří šedý svit
Věž, která slunce zastíní
Věž, v které Pán se chystá dlít

Otroci lesa a černého mrazu
Dělníci ledu
Dělníci ledu

Cítím všude mezi kmeny stín
Za bouří plane k nebesům
Svojí prací se mu pokloním
Mé dílo ať zpevní temný trůn

Cítím, že již brzy přijde den
Den, kdy věž vrostle do mraků
Den, který čeká každý z nás
Den, kdy duch vstoupí ve svůj dům

Cítím, že se blíží lesem Pán
Ten, který dýchá skrze zem
Ten, jemuž tělem bude věž
Ten, který bude vládnout všem

Pán, který rozdal kladiva
Pán, který mluví skrze led
Pán, jenž káže, co postavít
Pán, jemuž bude patřit svět

Otroci lesa a černého mrazu

Dělníci ledu

Dělníci ledu